DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 2	Warszawa, dnia 10 marca 1927 roku	Rok IX

11.

G M.O.968.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODPISYWANIA PISM I DEPESZ ZWYKŁYCH DOTYCZĄCYCH WJAZDU CUDZOZIEMCÓW DO POLSKI.

Uchyłając wobec wyjazdu p. Konsula Karczewskiego Okólnik O.I.Org.10693 z 15.IX.1926 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7, poz. 82), niniejszem komunikuję, iż upoważniłem do podpisywania zezwoleń na wjazd do Polski Zastępcę Naczelnika Wydziału K.III., p. Witolda Obrębskiego.

Minister:

(—) *August Zaleski.*

Warszawa, dn. 9/II. 1927 r.

12.

G. M. O. 1340.

KOMUNIKAT

W PSRAWIE URUCHOMIENIA WYDZIAŁU KONSULARNEGO PRZY POSELSTWIE RZ. P. W ATENACH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że dnia 15 lutego 1927 roku został uruchomiony Wydział Konsularny przy Poselstwie Rz. P. w Atenach.

Okrąg Wydziału Konsularnego przy Poselstwie Rz. P. w Atenach obejmuje Rzeczpospolitę Grecką.

Za Ministra:

(—) *Przezdziecki.*

Dyrektor Gabinetu Ministra i Protokółu Dyplomatycznego.

Warszawa, dn. 3/III. 1927 r.

13.

G.M.O.71.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU TELEGRAFICZNEGO AMBASADY RZ. P. W PARYŻU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż Dyrekcja Telegraficzna w Paryżu, w celu szybkiego i regularnego dostarczania depesz do Ambasady Rz. P. w Paryżu, postanowiła do skróconego adresu „Polmission Paris“ dodać cyfrę „34“, jeżeli zaś przychodzące telegramy mają być przetelefonowane, należy przy nadawaniu zamieścić w adresie zamiast cyfry „34“ litery T.T., wobec czego adres telegraficzny Ambasady Rz. P. w Paryżu brzmieć będzie „Polmission 34 Paris“, a dla telegramów, dostarczanych telefonicznie, „Polmission T.T. Paris“. Umówiona cyfra „34“ i litery „T.T.“ nie będą podlegały wewnątrz Francji żadnym opłatom.

Za Ministra

(—) *Przezdziecki*

Dyrektor Gabinetu Ministra.

Warszawa, dn. 14/II.1927 r.

14.

G.M.O.611.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU TELEGRAFICZNEGO KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W PARYŻU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż Dyrekcja Telegraficzna w Paryżu, w celu szybkiego i regularnego dostarczania depesz do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu, postanowiła do skróconego adresu „Polconsul Paris“ dodać cyfrę „53“, wobec czego adres telegraficzny Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu brzmieć będzie: „Polconsul 53 Paris“.

Umówiona cyfra „53“ nie będzie podlegała wewnątrz Francji żadnym opłatom dodatkowym.

Za Ministra

(—) *Przezdziecki*

Dyrektor Gabinetu Ministra.

Warszawa, dn. 31/I.1927 r.

15.

G.M.O.1069.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA AGENCJI KONSULARNEJ RZ. P. W SZCZECINIE NA WICEKONSULAT RZ. P.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, iż na mocy uchwały Rady Ministrów z dnia 5.II.27 r. Agencja Konsularna Rz. P. w Szczecinie została przemianowana na Wicekonsulat.

Okrąg Wicekonsulatu Rz. P. w Szczecinie obejmuje prowincję pruską Pommern.

Wicekonsulat Rz. P. w Szczecinie zależny jest za pośrednictwem Poselstwa Rz. P. w Berlinie od M. S. Z.

Za Ministra

(—) *Przezdziecki*

Warszawa, dn. 19/II. 1927 r. Dyrektor Gabinetu Ministra.

16.

K.III.c.2439.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW.

Zmieniając częściowo Okólniki Nr. 159 z dn. 26 sierpnia 1925 r. i Nr. 260 z dn. 2 grudnia 1925 r. w sprawie wizowania świadectw pochodzenia towarów, Ministerstwo Spraw Zagranicznych ustala niniejszem nowy typ świadectwa, wydawanego na żądanie eksportera jedynie w celu udowodnienia pochodzenia towaru, nie dającego prawa do uzyskiwania zniżki celnej.

Zamiast dotychczas używanego wzoru, ustalonego w Instrukcji o wystawianiu i wizowaniu świadectw pochodzenia (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7/23, poz. 74) i zaopatrzonego w myśl Okólnika Nr. 260 z dn. 2 grudnia 1925 r. stemplem „nie dotyczy zniżek celnych“, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca na obowiązującym obecnie wzorze świadectwa pochodzenia anulować wizę konsularną, zakreślając ją pieczęcią tuszową i zamiast stempla „nie dotyczy zniżek celnych“ zaopatrywać certyfikat w uwagę: „Widziane w.......... (Konsulacie Generalnym, Konsulacie, Wicekonsulacie, Agencji Konsularnej, Wydziale Konsularnym Poselstwa Rz. P. w..........)” Do anulowania wizy konsularnej należy używać pieczęci tuszowej większego formatu: „skasowane, gdyż nie dotyczy zniżek celnych.“

Dla certyfikatów, mających służyć do uzyskiwania zniżek celnych, obowiązuje nadal wzór świadectwa i wizy konsularnej, ustalony w Instrukcji o wystawianiu i wizowaniu świadectw pochodzenia towarów (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7/23, poz. 74).

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 25/II. 1927 r. Dyrektor Departamentu.

17.

K.III.w.783.

OKÓLNIK

W SPRAWIE REPATRJACJI CHORYCH.

Uzupełniając Okólnik Nr. 110 z dn. 30.IX.1925 r. (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 9 z 1925 r.) w sprawie trybu postępowania repatrjacyjnego, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o umieszczanie na paszporcie repatrjowanego nazwy szpitala lub gminy przynależności, do której chory ma być skierowany po powrocie do kraju.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 18/I.1927 r.

18.

K.III.a.573.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PODAŃ O NADANIE OBYWATELSTWA POLSKIEGO.

Aby zapobiec przewlekłemu załatwianiu spraw o nadaniu obywatelstwa polskiego, spowodowanemu nadsyłaniem podań, nie zaopatrzonych we wszystkie potrzebne dane i dokumenty oraz wyczerpującą opinję urzędu konsularnego, wskutek czego podanie takie odsyła się z powrotem do urzędu konsularnego celem uzupełnienia, Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, zestawiając wydane dotychczas przepisy, poleca co następuje:

1. Podanie o nadanie obywatelstwa polskiego powinno być podpisane przez petenta własnoręcznie lub przez prawnego zastępcę, o ile chodzi o osoby małoletnie lub inne osoby, ograniczone w zdolności do działań prawnych, oraz zawierać dokładne wyjaśnienie przyczyn, dla których czyni starania o uzyskanie obywatelstwa polskiego. Podanie osoby małoletniej, która ukończyła lat 18, winno być podpisane przez nią i zawierać również zgodę jej prawnego zastępcy na zmianę obywatelstwa.

2. Do podania winny być dołączone:

a) metryka urodzenia petenta tudzież osób, mających razem z nim uzyskać obywatelstwo polskie, i metryka ślubu, o ile petent pozostaje w związku małżeńskim; w razie niemożności przedstawienia metryk z powodu zniszczenia odnośnych ksiąg lub na wypadek istnienia nieprzezwyciężonych trudności w ich wydobyciu, metrykę zastąpić może inny dokument urzędowy, stwierdzający dane stanu osobowego;

b) zaświadczenie władzy tego państwa, którego petent jest obywatelem, że tak on, jako też osoby, mające razem z nim uzyskać obywatelstwo polskie, z chwilą nabycia tegoż obywatelstwa utracą swoje dotychczasowe obywatelstwo, albo też pisemne stwierdzenie przez urząd konsularny, że w myśl ustaw danego kraju zaświadczenie powyższe uzyskane być nie może, ewentualnie dowód, że petentowi nie przysługuje żadne obywatelstwo, w odniesieniu zaś do pos adaczy t. zw. paszportów nansenowskich, tenże paszport;

c) protokólarne oświadczenie petenta, zawierające szczegółowe wyjaśnienia co do stosunków rodzinnych, a mianowicie co do miejsca zamieszkania i co do zatrudnienia jego rodziców, tudzież co do tego, czy jest żonaty i czy posiada dzieci ślubne, nieślubne lub przysposobione, następnie wyjaśnienie tak co do siebie, jak i co do członków rodziny, gdzie (gmina, powiat, kraj) i jak długo od czasu swego urodzenia przebywał, czem się trudnił, czy nie pozostaje w stanie upadłości, jakie posiada obecnie środki utrzymania lub zarobkowania dla siebie i swojej rodziny, czy i kiedy za jakie przestępstwa był karany i czy pozatem zachowaniem się swojem nie dał powodu do publicznego zgorszenia lub oburzenia.

W protokóle winna być również stwierdzona znajomość języka polskiego petenta oraz fakt powiadomienia go o postanowieniach art. 16 Rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 7 czerwca 1920 roku, iż tak akt nadania obywatelstwa polskiego, jako też wszelkie orzeczenia i poświadczenia, prawa obywatelstwa dotyczące, mogą być z urzędu unieważnione, jeśli się okaże, że strona zainteresowana albo jej prawny zastępca przedstawił świadomie stan faktyczny niezgodnie z rzeczywistością.

3) Urząd konsularny zaopatruje każde podanie w wyraźny wyczerpująco umotywowany wniosek za lub przeciw nadaniu obywatelstwa, przyczem należy wypowiedzieć się co do możliwości, iż w razie przybycia do kraju petent stanie się ciężarem dobroczynności publicznej.

4) Jeżeli petent zmarł przed ostatecznem załatwieniem jego prośby, należy zażądać od pozostałej wdowy lub od zastępców prawnych pozostałych dzieci, o ile razem z petentem miały nabyć obywatelstwo, oświadczenia, czy prośbę podtrzymują.

5) Przy złożeniu przez petenta podania o nadanie obywatelstwa polskiego należy pobrać opłatę konsularną zgodnie z pozycją 29 O. T. O. K. i poinformować go o obowiązującej opłacie stemplowej od aktu nadania, wynoszącej 50 złotych. W razie prośby o zniżenie tej opłaty należy zbadać stosunki majątkowe petenta i zaopatrzyć prośbę o zniżenie opłaty w swoją opinję. Po otrzymaniu aktu nadania należy przed doręczeniem go petentowi ściągnąć opłatę stemplową w pełnej wysokości, o ile Ministerstwo Spraw Wewnętrznych nie zarządziło zniżki.

6) Jednocześnie unieważnia się Okólniki Nr. K.III.a.2366 z dnia 10.III.1924 i Nr.K.III.a.4747 z dnia 17.V.1924 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 3 ex 1924, poz. Nr. 35, oraz Nr. 5, poz. Nr 76).

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) *Leon Malhomme*
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, dn. 31/I.1927 r.

19.

K.I.8508.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYDAWNICTWA „PRZEWODNIK PRZEMYSŁU I HANDLU POLSKIEGO".

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości, iż ukazał się rocznik I-szy wydawnictwa p. t. „Przewodnik Przemysłu i Handlu Polskiego", będący encyklopedją współczesnego życia gospodarczego Polski. Redaktorem naczelnym jest dr. Leon Pączewski, skład zaś Komitetu Redakcyjnego stanowią pp. Aleksander Jackowski, Stefan Franciszek Królikowski, dr. Juljan Kołomyjski, Antoni Russek, B. Rzepecki, Alfred Siebeneichen.

Wspomniana publikacja zawiera wyczerpujące informacje ze wszystkich dziedzin życia gospodarczego w opracowaniu wybitnych specjalistów oraz w porozumieniu z zainteresowanemi organizacjami gospodarczemi i urzędami państwowemi.

W roczniku II-im, który ukaże się w druku w połowie roku bieżącego, treść redakcyjna ma ulec znacznemu rozszerzeniu, przyczem szczególnie w bardzo znacznym stopniu zostanie powiększony dział V-ty, obrazujący rozwój poszczególnych gałęzi przemysłu polskiego. Nadto redakcja zamierza wprowadzić nowy i bardzo obszerny dział, który będzie zawierał wiadomości o życiu gospodarczem obcych krajów oraz wskazówki, mające na celu ułatwienie nawiązania stosunków z temi krajami w celach eksportowych.

Uważając, iż wspomniane wydawnictwo może stać się źródłem dokładnych danych o życiu gospodarczem Polski współczesnej i oddać usługi akcji informacyjnej zagranicą, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca je uwadze poselstw i konsulatów.

Cena egzemplarza w oprawie płóciennej wynosi zł 40. — Jest to cena specjalnie zniżona dla urzędów zagranicznych.

Adres Redakcji i Administracji — Warszawa, ul. Św. Krzyska Nr. 15.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych przesyła oddzielnie prospekt, który zawiera szczegóły, dotyczące treści wydawnictwa.

Za ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) *J. Gorzechowski.*
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, dn. 27/I. 1927 r.

20.

K.III.a.492.

OKÓLNIK

W SPRAWIE OBYWATELSTWA KOBIET ZAMĘŻNYCH I DZIECI W MAŁŻEŃSTWACH POLSKO-SOWIECKICH I MAŁŻEŃSTWACH Z CUDZOZIEMCAMI BEZPAŃSTWOWYMI.

Wobec tego, iż od szeregu urzędów zagranicznych napływają zapytania co do obywatelstwa obywatelek polskich, zawierających związki małżeńskie z obywatelami sowieckimi lub cudzoziemcami bezpaństwowymi (emigrantami rosyjskimi), jak z drugiej strony co do obywatelstwa obywatelek sowieckich lub cudzoziemek bezpaństwowych (emigrantek rosyjskich), zawierających związki małżeńskie z obywatelami polskimi, oraz co do obywatelstwa dzieci, z powyższych związków małżeńskich zrodzonych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i zastosowania przez urzędy konsularne, co następuje:

1. Jak wynika z Ustawy o obywatelstwie z dnia 20 stycznia 1920 roku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 7, poz. 44), obywatelka polska przez zamążpójście za cudzoziemca nie traci obywatelstwa polskiego ipso facto, lecz pod warunkiem nabycia przez to zamążpójście obywatelstwa państwa obcego.

Wobec powyższego obywatelka polska, zawierająca ważny związek małżeński z obywatelem sowieckim, zachowuje nadal obywatelstwo polskie, gdyż — zgodnie z odnośnemi przepisami ustawodawstwa sowieckiego, (p. 8 rozd. I Kodeksu praw o małżeństwie, rodzinie i opiece z dn. 19.XI.1926 r.; Zbiór Ustaw ex 1926, Nr. 82, poz. 612) — przy zawarciu małżeństwa między osobą, posiadającą obywatelstwo sowieckie, a osobą, posiadającą obywatelstwo obce, każde z małżonków zachowuje swoje dotychczasowe obywatelstwo.

> Ustawa sowiecka przewiduje jednakże dla każdego z małżonków u p r o s z c z o n y sposób n a b y c i a obywatelstwa drugiego małżonka.
>
> W praktyce zazwyczaj żona nabywa obywatelstwo męża, i to już przy okazji zawarcia związku małżeńskiego, a mianowicie przez złożenie wobec urzędnika, dokonywającego formalności zarejestrowania małżeństwa, odnośnej deklaracji, która zostaje włączona do aktu o zawarciu małżeństwa i uzyskuje zatwierdzenie władzy administracyjnej.

Co się tyczy naodwrót obywatelek sowieckich, zawierających ważne związki małżeńskie z obywatelami polskimi, to na zasadzie art. 7 Ustawy o obywatelstwie nabywają one obywatelstwo polskie. W wypadkach tych odmienne stanowisko ustawodawstwa sowieckiego jest dla prawa polskiego obojętne.

Obywatelstwo dzieci, ze związków małżeńskich sowiecko-polskich zrodzonych, reguluje się w sposób następujący:

a) Dzieci z ważnego związku małżeńskiego obywatela polskiego z obywatelką sowiecką (która zresztą, jak zaznaczono wyżej, nabywa przez zamążpójście obywatelstwo polskie), posiadają obywatelstwo polskie (art. 5 Ustawy o obywatelstwie).

b) Dzieci, z ważnego małżeństwa obywatelki polskiej z obywatelem sowieckim zrodzone, obywatelstwa polskiego, w myśl art. 5 Ustawy o obywatelstwie, nie nabywają (mimo że, jak zaznaczono wyżej, matka ich przez zamążpójście obywatelstwa polskiego nie utraciła). O ile więc prawo sowieckie nie przyznaje dzieciom takim obywatelstwa Z. S. R. R. to stają się one bezpaństwowemi, chyba że urodziły się na terytorjum Polski, w którym to wypadku przysługiwałoby im obywatelstwo polskie wobec braku innego obywatelstwa.

Obowiązujące zaś w tej materji przepisy prawne sowieckie (p. 35 rozdziału II wzmiankowanego wyżej Kodeksu) postanawiają, że dzieci omawianej kategorji, jeżeli w momencie ich urodzenia przynajmniej jedno z rodziców mieszkało na terytorjum Z. S. R. R., uważane są za obywateli sowieckich; jeżeli oboje rodzice w momencie urodzenia dziecka mieszkali poza granicami Z. S. R. R., dzieci nabywają obywatelstwo według wzajemnego porozumienia się rodziców (rodzice zatem mogą zapobiec bezpaństwowości dziecka, zrodzonego z ważnego małżeństwa sowiecko-polskiego, a nie nabywającego z samego prawa w myśl Ustawy sowieckiej obywatelstwa sowieckiego, przez wzajemne porozumienie się, stanowiące o nabyciu przez dziecko obywatelstwa sowieckiego). Rzecz oczywista, iż nabyte ewentualnie na tej podstawie wobec władz sowieckich obywatelstwo polskie dziecka nie mogłoby być uznane przez władze polskie.

2. Co się tyczy związków małżeńskich cudzoziemców lub cudzoziemek bezpaństwowych (emigrantów(ek) rosyjskich, posiadaczy t. zw. paszportów nansenowskich, Heimatlose), z obywatelkami lub obywatelami polskimi, to zgodnie z przepisami Ustawy o obywatelstwie:

a) obywatelka polska, poślubiająca cudzoziemca bezpaństwowego, zachowuje nadal swe obywatelstwo polskie; dzieci, z małżeństwa takiego zrodzone, muszą być uważane za bezpaństwowe, o ile się nie urodziły na terytorjum Polski, wskutek czego stałyby się obywatelami polskimi, wobec braku innego obywatelstwa;

b) cudzoziemka bezpaństwowa, poślubiająca obywatela polskiego, nabywa obywatelstwo polskie; dzieci z takiego małżeństwa posiadają oczywiście obywatelstwo polskie.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) *J. Gorzechowski*

Naczelnik Wydziału.

Warszawa, 31/I. 1927 r.

21.

G.M.O.1019.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU HONOROWEGO RZ. P. W OSACE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszem, że adres Konsulatu Honorowego Rz. P. w Osace jest następujący: „Japon, Osaka 2-chome, Junkeimachi, Minamiku."

Warszawa, dn. 17/III. 1927 r.

22.

G.M.O.771.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU STYCZNIU 1927 ROKU W CENTRALI ORAZ URZĘDACH PODLEGŁYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Dr. Adamkiewicz Jerzy — Radca Ministerjalny w V st. sł. — Konsulem Generalnym w V st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Lipsku, z dn. 1 marca 1927 r.

Dr. Poznański Karol — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Konsulem Generalnym w V st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu, z dn. 1 kwietnia 1927 r.

Zaniewski Henryk — Sekretarz Poselstwa w VII st. sł. — Sekretarzem Poselstwa I kl. w VI st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Moskwie, z dn. 1 lutego 1927 r.

Dr. Lubaczewski Tadeusz — Tyt. Konsul II kl. w VII st. sł. — Konsulem II kl. w VI st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Pradze, z dn. 1 marca 1927 r.

Karczewski Jan — Wicekonsul w VII st. sł. — Konsulem II kl. w VI st. sł. z równoczesnem powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Wiedniu, z dn. 1 marca 1927 r.

Byszewski Lech — urzędnik na służbie prowizorycznej — Referendarzem w VII st. sł., z dn. 1 stycznia 1927 r.

Zawisza Aleksander — Attaché Poselstwa w VIII st. sł — Referendarzem w VII st. sł., z dn. 1 stycznia 1927 r.

Mościcki Michał — Tyt. Sekretarz Poselstwa w VIII st. sł. — Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu, z dn. 1 stycznia 1927 r.

Dr. Kruczkiewicz Adam — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Londynie — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł., z dn. 1 stycznia 1927 r.

Dr. Jankowski Tadeusz — pracownik kontraktowy—Referendarzem w VIII st. sł., z dn. 1 lutego 1927 r.

Dr. Zaleski Władysław — Sekretarz Konsularny I kl. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — Attaché Konsularnym w VIII st. sł., z dn. 1 stycznia 1927 r.

Kostiuk Eugenjusz — Księgowy w VIII st. sł. — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. z równoczesnym przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu, z dn. 1 marca 1927 r.

Zabłocki Leon — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. — w Agencji Konsularnej Rz. P. w Szczecinie — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł., z dn. 1 stycznia 1927 r.

Podhorska Marja — pracowniczka kontraktowa — Rejestratorką w IX st. sł., z dn. 1 stycznia 1927 r.

Nowicka Stanisława — pracowniczka kontraktowa — Rejestratorką w IX st. sł., z dn. 1 lutego 1927 r.

Bylinianka Helena — pracowniczka kontraktowa — Rejestratorką w IX st. sł., z dn. 1 lutego 1927 r.

Wierusz-Kowalska Kazimiera—pracowniczka kontraktowa—Rejestratorką w X st. sł., z dn. 1 lutego 1927 r.

Konarska Janina – pracowniczka kontraktowa — Rejestratorką w X st. sł., z dn. 1 lutego 1927 r.

Nikerk Jan — Konsulem Honorowym Rz. P. w Batawji.

Van der Kroon Franciszek—Wicekonsulem Honorowym Rz. P. w Heerlen.

PRZYJĘCI DO SŁUŻBY. w M. S. Z.

Mycielski Stanisław — przyjęty na służbę prowizoryczną w VIII st. sł., z dn. 1 lutego 1927 r.

Grabski Ignacy – anulowanie przyjęcia na służbę prowizoryczną w VIII st. sł.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI.

Wyszyński Kazimierz — Radca I kl. w V st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — do centrali, z dn. 31 stycznia 1927 r.

Zbyszewski Tytus — Konsul Generalny Rz. P. w V st. sł. w Lipsku do centrali, z dn. 28 lutego 1927 r. oraz powierzenie z dn. 1 kwietnia 1927 r. kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Jerozolimie.

Lasocki Jerzy — Konsul Generalny Rz. P. w VI st. sł. w Paryżu — do Ambasady Rz. P. w Paryżu w charakterze Radcy Poselstwa II kl., z dn. 1 kwietnia 1927 r.

Chałupczyński Mieczysław — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — do Poselstwa Rz. P. w Rzymie w charakterze Sekretarza Poselstwa I kl. z dn. 1 lutego 1927 r.

Dr. Sas Hubicki Otton — Konsul Generalny Rz. P. w VI st. sł. w Jerozolimie — do centrali, z dn. 31 marca 1927 r.

Dunajecki Aleksander — Tyt. Konsul Rz. P. w VI st. sł. w Pradze — do centrali, z dn. 28 lutego 1927 r.

Merdinger Zygmunt — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Królewcu — do Bratislavy w charakterze Kierownika Konsulatu Rz. P., z dn. 1 marca 1927 r.

Dr. Staniewicz Roman — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Bratislavie — do Królewca z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P., z dn. 1 marca 1927 r.

Przesmycki Wacław — Tyt. Sekretarz Poselstwa I kl. w VII st. sł. w Helsingforsie — do centrali, z dn. 31 stycznia 1927 r.

Sarjusz-Bielski Tomasz — Sekretarz Poselstwa I kl. w VII st. sł. w Rzymie (Kwirynał) — do Poselstwa Rz. P. w Helsingforsie, z dn. 1 lutego 1927 r.

Borkowski Tadeusz — Wicekonsul I kl. w Konsulacie Rz. P. w Rotterdamie — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu, z dn. 1 marca 1927 r.

Statkowski Jerzy — Wicekonsul w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu—do Konsulatu Rz. P. w Rotterdamie, z dn. 1 marca 1927 r.

Bernatowicz Kazimierz — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — do centrali, z dn. 28 lutego 1927 r.

Zdanowicz Zbigniew — Kontroler w VIII st. sł. — do Poselstwa Rz. P. w Moskwie w charakterze Kierownika Kancelarji, z dn. 1 lutego 1927 r.

Kożuchowski Władysław — Skarbnik w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — do centrali, z dn. 31 stycznia 1927 r.

ZWOLNIENI LUB PRZENIESIENI W STAN SPOCZYNKU.

Pułaski Franciszek — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny w IV st. sł., z dn. 10 stycznia 1927 r.

Sobolewski Edmund — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. przeniesiony w stan nieczynny, z dn. 1 lutego 1927 r.

Markowski Stefan — Radca Ministerjalny w VI st. sł., zwolniony z dn. 14 stycznia 1927 r. celem przejścia do służby w Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej.

Dr. Trabert Juljusz — Referendarz w VII st. sł., z dn. 31 grudnia 1926 r.

Ossowski Seweryn — Attaché Konsularny w VIII st. sł., z dn. 9 stycznia 1927 r.

Drukarnia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.